

Fakta om udstilling med claus ejner INGEN VED HVILKEN VEJ VINDEN BLÆSER

12 januar - 4 februar 2018

Det nystartede udstillingssted M100 i Odense slår dørene op til den første fernisering med en udstilling af kunstneren claus ejner. Med udstillingen INGEN VED HVILKEN VEJ VINDEN BLÆSER skildrer han en kompleks verden med små og store problemstillinger.

claus ejner arbejder i sine værker med historier som generelt handler om det at eksistere som et menneske i verden. Inspireret af surrealistene, behandler han emner som tømmermænd, effektiviseringsmennesket og en ventende undergang. I den aktuelle udstilling udfolder hans historiefortælling sig i gouacher og readymade skulpturer.

claus ejner fortæller
"Titlen på udstillingen "INGEN VED HVILKEN VEJ VINDEN BLÆSER" skal forstås således, at jeg ikke ved hvilke historier, jeg vil fortælle og dermed, hvad historierne vil handle om, i det jeg går i gang med at skabe værkerne.

Udover gouacherne, som er en undersøgelse af mit bevidste jeks historier, vil jeg udstille en række readymade skulpturer, som tematiserer mennesket som en forbrugsgenstand. Disse skulpturers funktion er at fungere som forholdsvis aflæselige betydningsmarkører, der anskueliggør et grundlæggende samfundssyn."

Til åbningen opfører claus ejner en serie performances der på forskellig vis kredser omkring det at være til som menneske.

Torsdag d. 25. Januar kl. 17 vil claus ejner opføre et skuespil, som han tidligere har opført i forbindelse med en kunstnerfestival på OVERGADEN - Institut for Samtidskunst i 2017.

"Skuespillet har titlen "Portræt af en kunstner" og er ment som et portræt af mig selv, mit kunstsyn, livssyn mm. Ideen med at præsentere skuespillet i denne sammenhæng er at forankre gouachernes bevidste historier i en større, personlig fortælling."

claus ejner er uddannet på Det Jyske Kunstakademi i 2004. Han har blandt andet udstillet på Overgaden, Brandts og Den Frie Udstillingsbygning. I 2013 modtog han Statens Kunstfond's 3 årige arbejdsstipendium. Senest har claus ejner udstillet på Godsbanen i Århus, en række værker han har skabt på et residenceophold på Tækker AIR Berlin i maj 2017.

claus ejners hjemmesider
<http://www.dada-invest.dk> og <http://clausejner2.blogspot.dk/>
+ https://www.instagram.com/claus_ejner/

Claus Ejner: INGEN VED HVILKEN VEJ VINDEN BLÆSER

Effektiviseringsamøber med tømmermænd

Claus Ejners værker fremviser ofte et enormt spild af ressourcer. Amøbeformede væsner pukler løs i en absurd, mekaniseret verden. Hans portræt af EFFEKTIVISERINGSMENNESKET, gouache nr. 49, forestiller en surrealistisk amøbe med viftende, værktøjsformede lemmer i støvede farver. Gaffelnøgle-arme og kroge-arme griber ud efter ingenting. En anden gouache forestiller TÆNKEREN OG TANKERNE, hvor en geometrisk-mekanisk figur tænker, så det knager. Der bliver arbejdet, men det nytter ikke rigtig noget.

Ejners effektiviseringsamøber har flere ligheder med 1910'erne og 1920'ernes dadaisme og surrealistiske billeder af f.eks. Paul Klee, men det siger måske mere om samtiden end om værkerne. De holder hjulene i gang. Hvis de forestiller nutidens effektiviseringsmennesker, er det ikke kun karrieren, men også fritiden og familien, som konstant bliver optimeret og effektiviseret med henblik på større kvalitet og mindre tidsspilde. "Produktionsenheder", som Claus Ejner også portrætterer i "Selvportræt af en kunstner".

En uduelig vandkande med tømmermænd har også fundet vej ned til M100. Hvis man ulykkeligvis ser sig selv i en af Ejners desperat selv-optimerende "effektiviseringsmennesker", bør man også forsøge at sætte sig vandkandens sted. Man kunne tænke, at tømmermænd var et fantastisk redskab til at gøre sig selv uduelig. Vandkanden har fundet en metode til at undslippe den altid-opadgående og fremadskridende udvikling. Tømmermænd er en modbydelig, men effektiv anti-effektiviseringsmaskine, som sætter en væsentlig del af krop- og tankevirksomheden på pause i halve eller hele dage alt efter alder og arveanlæg. Man kunne ønske, at flere fik tømmermænd uden at skulle indtage alkohol. Er det egentlig underligt, at en vandkande kan få tømmermænd? Den har vel også fortjent en pause fra funktionen.

Der er brug for surrealisme i en tid, hvor formålsløshed er skamfuld. Alle aktiviteter skal have en forhåndsbestemt idé om, hvor de skal føre hen. Kunst skal gøre gavn, litteraturen skal udvide vores horisonter, og kulturen skal hjælpe samfundet med at vækste. Det er derfor vigtigt, at samfundets kunstnerne arbejder målrettet og sikkert fremad.

Lad os m.a.o. håbe, at udstillingen ikke bliver evalueret ud fra måltal og afledte effekter. Claus Ejners maskin-væsner og tømmermændsplagede vandkander kan ikke garantere et afkast. Til gengæld kan værkerne være et sundt alternativ til de udueligiggørende tømmermænd, hvis man har brug for en pause fra det egentlige vanvid uden for billederne.

Theis Vallø Madsen,
produktionsenhed ved Faaborg Museum og Syddansk Universitet